

4. gr.

Póknunargreiðslur til skoðunarmanna vegna skoðunar kvikmynda skv. lögum um bann við ofbeldiskvikmyndum nr. 33/1983 og póknun til forstöðumanns vegna umsjónarstarfa skal metin af menntamálaráðherra.

5. gr.

Barnaverndarnefndir og löggæslumenn skulu hafa eftirlit með því, að aðeins séu til dreifingar, sýningar, sölu eða leigu kvikmyndir, sem Kvikmyndaeftirlit ríkisins hefur skoðað og heimilað dreifingu á.

Þeim sem selja, sýna eða dreifa kvikmyndum með öðrum hætti er óheimilt að afhenda börnum og unglingum kvikmynd, ef þau eru yngri en mat Kvikmyndaeftirlitsins á sýningarhæfni kvikmyndarinnar segir til um.

6. gr.

Sjónvarpsstöðvar, sem leyfi hafa til útvarps skv. útvarpslögum nr. 68/1985 annast skoðun kvikmynda, sem þær sýna, að höfðu samráði við Kvikmyndaeftirlit ríkisins. Menntamálaráðherra getur þó ákveðið, að tiltekin kvikmynd skuli skoðuð af skoðunarmönnum kvikmynda eftir VI. kafla laga nr. 53/1966. Hafa þeir þá úrskurðavald um það hvort myndin brjóti gegn ákvæðum laga nr. 33/1983 um bann við ofbeldiskvikmyndum og sé hæf til sýningar börnum og unglingum innan 16 ára aldurs eða á tilteknum aldurs skeiðum innan þess aldurs.

7. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varðar refsingu skv. 4. gr. laga nr. 33/1983 um bann við ofbeldiskvikmyndum og 59. gr. laga um vernd barna og ungmenna nr. 53/1966.

8. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. lögum nr. 33/1983 sem og lögum nr. 53/1966 og öðlast þegar gildi. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 235/1987 um sama efni.

Menntamálaráðuneytið, 14. desember 1989.

Svavar Gestsson.

Árni Gunnarsson.

REGLUGERÐ

um vitagjald.

1. gr.

Vitagjald kr. 73,00 af hverri brúttórúmllest, skal greiða vegna skipa, sem eru 10 brúttórúmllestir eða stærri og taka höfn hér á landi og skal hálf lest og þaðan af stærra brot reiknast sem heil lest, en minna broti sleppt. Fyrir skip sem flytja engan farm fyrir borgun, annan en farþega, skal gjaldið þó vera kr. 11,00.

2. gr.

Undanþegin gjaldi þessu eru herskip, varðskip, tollgæslubátar og vitaskip. Sama gildir um skip, sem leita hafnar í neyð, en taka engan farm úr landi né úr öðrum skipum, né heldur flytja farm í land eða í önnur skip, enda hafi sannast í sjóprófi eða annarri lögfullri sönnun, að þau hafi verið í nauðum stödd af árekstri eða sjóskemmdum, af veikindum eða farmskekkju eða ófriði.

Heimil er niðurfelling gjaldsins vegna skipa, sem eigi eru notuð á gjaldárinu.

3. gr.

Vegna íslenskra skipa skal gjald þetta greitt eigi síðar en 1. mars ár hvert og þá þar sem skipið er skrásett. Af erlendum skipum, sem setja farþega eða vörur á land, skal greiða 1/5 hluta vitagjaldsins við hverja komu til landsins, en þó aldrei oftar en 5 sinnum á hverju almanaksári. Fyrir slík skip greiðist gjaldið í fyrstu höfn, sem það tekur hér við land.

4. gr.

Lögreglustjórar, í Reykjavík tollstjórinn, sjá um innheimtu vitagjaldsins. Skyldur er skipstjóri að sýna innheimtumanni leiðarbók skipsins og skipsskjöl og er innheimtumanni rétt að halda eftir alþjóðamælibréfi og þjóðernisskírteini nema gjaldið hafi verið greitt.

Ágreiningu um gjaldskyldu og útreikning má skjóta til úrskurðar ráðuneytisins.

5. gr.

Vitagjaldinu er varið til að standa straum af kostnaði við rekstur Vitastofnunar Íslands.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum nema þyngri refsing liggi við.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 56 29. maí 1981 um vitagjald, staðfestist hér með til að öðlast gildi frá og með 1. janúar 1990 og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 599 29. des. 1987.

Samgönguráðuneytið, 27. desember 1989.

Steingrímur J. Sigfússon.

Ólafur S. Valdimarsson.

GJALDSKRÁ

fyrir hundahald í Reykjavík á árinu 1990.

1. gr.

Gjald vegna hundahalds, sbr. staflíð c. 2. gr. samþykktar nr. 305/1989, um hundahald í lögsagnarumdæmi Reykjavíkur, skal vera kr. 600 fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði á árinu 1990.

Gjaldið skal greiðast fyrirfram og óskipt fyrir allt tímabilið og eigi síðar en á eindaga, sem er 1. mars 1990.

Heimilt er að innheimta dráttarvexti af vangoldnum gjöldum.

2. gr.

Handsömunargjald skv. 6. gr. samþykktar nr. 305/1989, skal vera kr. 4 000.

3. gr.

Ofangreind samþykkt borgarstjórnar Reykjavíkur staðfestist hér með skv. 22. gr. laga nr. 81/1988, um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til að gilda á árinu 1990.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 19. desember 1989.

Guðmundur Bjarnason.

Ingimar Sigurðsson.